

XXII. hrvatski skup kemičara i kemijskih inženjera
Zagreb 13. – 16. veljače 2011.

Odgovor na prilog gospodina Raosa

V. Tomašić*

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu

Gospodin Raos, kao i svi mi ostali, ima pravo na svoje mišljenje o održanom Skupu. Isto tako, kako je i sam napomenuo, njegovo viđenje odnosi se na jedan dio događanja, a to je posterska sekcija i prostor za druženje. Dozvolite, da i ja kao predsjednica Znanstveno-organizacijskog odbora iznesem neke činjenice o tom našem jedinom Skupu kemičara i kemijskih inženjera koji se eto, uporno, i po mišljenju gosp. Raosa nepotrebno održava već 40-ak godina.

Na početku moram ustvrditi da gosp. Raos ima potpuno pravo što se tiče lošeg smještaja postera. No ipak uz malo dobre volje svatko je mogao pročitati tekst ili porazgovarati s autorima. Činjenica je da troškovi organizacije Skupa nisu mali i u današnjoj nestašici to je predstavljalo ozbiljan problem. Od toga se ne može pobjeći. O svemu tome sam i ja u završnoj riječi prilikom zatvaranja skupa ponešto rekla. Gospodina Raosa tada nije bilo, što je šteta jer je mogao već tada iznijeti svoje kritike. Samo zahvaljujući zaista velikim i nesebičnim naporima članova Znanstveno-organizacijskog odbora Skup se uopće mogao održati. Toliko o stvarnim problemima s kojima smo bili suočeni kao organizatori.

Mišljenja smo da se Skup treba i nadalje organizirati, možda uz odgovarajuću veću pomoć i podršku društava (HDKI, HKD) u tehničkoj izvedbi. Ne smatramo da je dobro niti za kemiju niti za kemijsko inženjerstvo da olako prekinemo tradiciju prezentacije naše znanstvene i stručne produkcije u tim područjima. Željela bih navesti neke činjenice o tom Skupu kako bi čitatelji mogli usporediti oba teksta i doći do vlastitih zaključaka. Prema mišljenjima mnogih sudionika organizacija je Skupa bila vrlo uspješna. Svi su se termini poštivali, sva su planirana događanja ostvarena i sva najavljena predavanja održana. Što smatramo uspjehom ovog skupa? Kao prvo, velik broj izuzetno kvalitetnih plenarnih i pozvanih izlaganja inozemnih i domaćih predavača. Od mnogih izdvajam imena znanstvenika koji su došli s uglednih svjetskih sveučilišta: gosp. Richard Darton (University of Oxford, UK), gosp. Axel G. Griesbeck (Universität zu Köln, Njemačka), gosp. Dmitry Yu. Murzin (Åbo Akademi, Turku, Finska), gđa Dijana Matak Vinković (University of Cambridge, UK), gosp. Andrzej Stankiewicz (Technische Universiteit Delft, Nizozemska). Mogla bih spomenuti još neka imena međunarodnih sudionika Skupa kao i imena uglednih hrvatskih znanstvenika koji djeluju u domaćem okruženju, ali bojim se da bi to prelazilo okvire ovog priloga. Treba spomenuti

da je izuzetno uspješno i poticajno izlaganje održala dobitnica Nobelove nagrade za kemiju 2009. god., gđa Ada E. Yonath. Gospođa Yonath nam je došla s prestižnog svjetskog istraživačkog instituta (Machon Weizmann LeMada – Weizmann Institute of Science, Rehovot, Izrael). Rijetko koji skup održan u našoj zemlji može se pohvaliti prisutnošću dobitnika Nobelovih nagrada. Da je njezina prisutnost zapažena i u širem okruženju, pokazuje i poziv predsjednika prof. dr. sc. Ive Josipovića, koji ju je primio u svojoj rezidenciji na Pantovčaku, kao i prijam kod rektora Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. sc. Alekse Bjeliša. Rektor je ugostio i prof. Dartona te su u ugodnu razgovor razmijenili mišljenja vezana uz sljedeće restrukturiranje Sveučilišta u Zagrebu. Dodatni doprinos znanstvenoj kvaliteti ovog Skupa svojim izlaganjima dali su hrvatski znanstvenici koji su ostvarili dugogodišnje uspješne karijere u inozemstvu. Osim spomenute gđe Matak Vinković, koja više od 10 godina izgrađuje znanstvenu karijeru u inozemstvu, treba svakako spomenuti gosp. Žarka Olujića – dugogodišnjeg profesora na Technische Universiteitu u Delftu (više od 20 godina) i svjetski priznatog stručnjaka u području destilacijskih procesa te još nekoliko uglednih hrvatskih znanstvenika koji promiču ugled hrvatske znanosti u svijetu, a istovremeno su zadržali čvrste veze s domovinom: gosp. Saša Omanović (više od 10 godina na McGill Universityju), gđa Irena Matečko (Albert-Ludwigs-Universität Freiburg) te gđa Nataša Mršić (Rijksuniversiteit Groningen). Plenarni predavači Skupa bile su osobe koje danas imaju priznatu ulogu bilo kao znanstvenici bilo kao dužnosnici u međunarodnim strukovnim udruženjima. Tako je prof. Darton predsjednik Europske federacije za kemijsko inženjerstvo (EFCE), prof. Stankiewicz predsjednik sekcije za intenzifikaciju procesa pri EFCE-u, prof. Murzin potpredsjednik Europske federacije za katalizu. Prof. Griesbeck je autor odnosno koautor nekoliko zapaženih knjiga s tematikom koja se odnosi na primjenu fotokemije u organskoj sintezi te autor mnogih znanstvenih radova, itd., itd.

I da zaključim. Na skupu se moglo sudjelovati na način kako kome najbolje odgovara i svatko tko je htio mogao je zadovoljiti svoje namjere. A to se odnosi na mogućnost prikupljanja informacija od mnogih sudionika o njihovim užim područjima znanstvenog i stručnog djelovanja, na dobivanje uvida u najnovija područja istraživanja u kemiji i kemijskom inženjerstvu, a također, tko je želio, mogao je naći prostora i vremena za ugodno časkanje s prijateljima i poznanicima koje dugo nije vidio. Jer svi smo mi članovi velike zajednice kemičara i kemijskih inženjera, bilo da djelujemo u akademskim ustanovama ili pak u institutima ili privredi. A skupu su dobra prilika za ostvarivanje neformalnih i neposrednih kontakata i dobivanje uvida o tome što drugi znanstvenici rade i misle o svojim istraživanjima.

*Prof. dr. sc. Vesna Tomašić, predsjednica Znanstveno-organizacijskog odbora XXII. hrvatskog skupa kemičara i kemijskih inženjera, tel.: +385 1 4597-103, e-pošta: vtomas@fkit.hr